

Görkem Can Gündüz

- şiirler -

Yayın Tarihi:

19.01.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

2015

Bilmediğın sokakların unuttuğın çocuğın
İstemediğın gecelere doğan sabah güneşini
Kafası güzel yazının yazanı şairi
Ardından dinlenen sözlerin duyanı
Çocukluğım iki bin on beş.

Hislerine ait kadının eksik merhabası
Yaşlandığını düşünen çocuğın her satırı
Aşkların gittiği o saklı kentte saklı
En sevdiğim hikayem...
Çocukluğumuz iki bin on beş.

Gidenler biter mi?
Sevenler gelir mi?
Hikayeler sonsuz mu?
Hiç bişeyim yok
En sevdiğim iki bin on beş senesi.

Görkem Can Gündüz

Aşıklar tepesi

Unuttuğum günlere doldu özlem
Belki yeniden yeniyi yaşamak istedi
Her gecenin adı olabilecek kadın
Hiç yoktan gözlerine ait aşıklar tepesi

Bencesini unuttur bencil sözleri
Şimdi gelir mi eskiler geri
En iyisi ben olmalı üşüyen tenin
Hiç yoktan geçmişine ait aşıklar tepesi

Parçalanmış hislerini ver bana
Korktuğun cümleleri söyle yeniden
Edebiye hayat olsun tüm duygusuzlugun
Sen en iyisi sen bize ait aşıklar tepesi

Görkem Can Gündüz

Aşıklar tepesi idi

Bir kaç gece önceydi sözlerim
Körce konuştuğunu duyardı kulaklarım
Bilmezdim sağırca konuştuğumu
En güzel hislere yalnız şimdi aşıklar tepesi

Bir kaç geceden çok öncesi
Göçedip gider aşkım o saklı kentte
Vefalı acı güzel bak gözlerime
En güzel hislere yalnız kaldı aşığın tepesi

Çok önceden de önceydi
Tanışık gibiydik kör gider dönmezdi
Elime titrer yüreğinle bitmezdi
En güzel günler sayılı yaşattığın aşıklar tepesi idi.

Görkem Can Gündüz

Çaresiz

Düşlerin yüzünden hissiz
Dışarıdaki renklere özenmiş yalnız
Oyuncağı elinden alınmış
Çaresiz kimsesiz çocuğum benim

Başkası adına duyduğu pişmanlık
Masum bakmak istemiş pislige
Hayalleri çalınmış çoktan
Bi çare benim çaresiz çocuğum

Elde edince değeri kalmamış
Başkası çoktan hevesini çalmış
Kalbi kırılmış nefesi incinmiş
Ağlama öfkeni dindir güzel çocuğum benim...

Görkem Can Gündüz

En Güzel Renk

Yaşadığı siyahın izlerini taşır
Düşlerinde kurduğu beyazı yaşar
Gözleri her kapandığında maviyi anımsar
Dünya zevklerine ait o güzel

Meskeninde hapseder acılarını
Saklar korktuđundan çaresiz çocuk
Hayalini kurup bekler kaygılarını
Yaşar sevdiğinden o küçük

Siyahın tadını alıp beyazı konuşmak
Kırmızının acısını tadıp pembeyi hissetmek
Morun gölgesinde maviyi izlemek
En güzel renksin sen

Görkem Can Gündüz

Hayalmiş

En çok ağlar omuzlarımda yaşlanmış düşlerin şiir gibi değilde ağlamak gibi sözler
siğaranla aynı biter şarkılar şimdi en sevdiğin şarkıyı aç 5 dakika sürer sürmez ayarla
sen onu gülerken kimler ağlarken yalnız kaldın kadın keza herif şimdi geceye isim ver
ismini acıyan yerini herşeyi unuttur harflerle çiz resmimi beni benliğinden kopar sustur
kara cahilliğimi sonra topla bütün cümlelerimi ölç tart biç bir şiir çıkar bana...

Görkem Can Gündüz

Kar kadar beyaza mektup

Bu aralar çok özledim seni senin olmayan bir kalbe sahip boş beleş gezen serseri gibi sokaklarda gezen bir adam oldum şimdi özür dilerim seni unutmadım tabi bu hatanın sahibi benim ama kurabiye canavarın seni çok özledi bugün ilk kez bulunduğum şehire kar yağdı bir süre daha buradayım sana bunu yazmak istedim milena olmasanda sevgili sevdiğim yağan karda aklıma düşen senin sahibisin sevgili sevdiğim çok akla yatkın olmayan işlere bulaşıp seni çok üzdüğümü biliyorum pişmanlığımıza affın olmıcak olsa dahi küçük civcivim bilmeni isterim senin yanında harcadığım zamanın her zerresine muhtacım şu sıralar seni deliler gibi severek yaşayan bir adam olarak ölmeyi kendime sır edinmeliydim tabi ama aşk baki kaldığı dünyaya senide benide bir çok aşk gibi sokaklara gömüceğine eminim okuduğunu bilmiyorum belki okursun diye satırlarımı şununla tamamlamak isterim sevgili sevdiğim ateş kadar acıttın bugün yağan karı ilk kez görmüşcesine senin yüzündeki mutluluğu hatırlar kadar sevdim sokaklarına gelmekten bıkmıycakcasına sahiptin bana pişmanım keşke düzelse ama ne ateş cennete ne cennet cehenneme düşmicek kadar belli sonumuz senin hasretinle sensiz günlerde suç ortağım hasta değilim delide değilim acı çekmeni istemem göğsümden akan yaşları dokunduğum tuşları bide kalbimi bırakıyorum şuradan sana seni çok özlüyorum...

Görkem Can Gündüz

Kayıp

Hiç gülmüyorum bu aralar
Hiçte olmadığım gibi bi adamım
Kimi kimsem yok
Bi sen varmışsın
Sevmeye dair sözüm dahi yok
Kelimeler senin içinmiş meğer
Herşeyime sebep olmuş kız
Bir şehrin olmadık yerlerinde
Seni aradığımı farkedince
Evinin yollarını tutmak
Öyle uzaktan uzağa sevmek
Resimlerinle yaşamak
Yeminliyim sensizliğe
Sen olsan dahi
Seni gizliden sevmeye
Güzel kadın özledim
Simayen yani
Eğer birbirimizin kalplerine kulağımızı dayarsak birbirimizin kalp atışı aynı ritimde
olurmuş
Oldu... keşke olsa

Görkem Can Gündüz

Kirli Yüz Yaşları

Sensiz kimsesiz uçurtma kayboldu
Sabaha doğan güneş denizler hayalim
Geceye ait yıldırımlar özele ait renkler
Şimdi maviliğini kaybetmiş masmavi denizler
Lambası yarım sokak kirli göz yaşlarım

Seni sevda tanrıçası yapmış beter
Kimsesiz bırakmış hisler ölmeden ölü
Üşürüz yine elbet geceye
Biter masmavi denizler lodos
Lambası kırık sokak kirli göz yaşlarım

Gün yine aydı günaydın
Ya işte kimsesiz güneşe
Geçen hızlı kuşun yok gölgeleri
Zamanda geçti bak sen gibi
Lambasız sokak kirli göz yaşlarım

Görkem Can Gündüz

Öykü

Aşk ateşten gömlek tenini yakar insan korkularından adım atamaz haldeyken sever ismin ağzına yakışana korkar üzmemek için çocukken gördüğün mutsuzluğu gördürme diye annen gibi ağlamasın ister insan baban kadar üzme kaçmak ister sevdiğinden kaçıp bi başkasına merhabalaşmak kandırmak ister gönlünü kandım derken başkasına başka olmaya çalışmayı ama kara leke kalbinden söküp atamadığın ismini unutamadığın sözcüklerin ona çıkışını bilmez kördür bide aptal der sana bide bilmezsin sen bişey bak neler gördü kalbim senin en güzel günlerini en sevdiğin şiirleri dil leke kalp konuşmaz ağzı kapalı kadın gözlerinin rengini özledim sesini duyurmak için çırpındığında ağladığını duyduğum gecelerde kaç mey düştü ağzımdan senin tuttuğun gönlüme bi o kadar sandın mı sahiden seni bırakıp gittiğime ben bile inanmadım sensizliğe içimde kalbimden sökercesine cümle kurmayıda bilmeyen adam oldum akıl dolabında gittin lan seni duydum sesinden korkarım seni sensiz yaşadım bir kelime daha üzülmeysin diye seni çok özleyorum en çokta seni seviyorum güzel meleğim ömür suskunda işte gözler yaşa doymuşta işte sensizliğin ertesi bi yılbaşı günü kar tanesi...

Görkem Can Gündüz

Sonsuz Diye Aşk Mı Olur?

Sonsuzluğun varlığında her sabahın hüznü saklı
Tabi bulunamaz nimet sevdanın hakkı
Her güne uyanmanın mutluluğuna
Her gün ölüme yaklaşmanın korkusuyla
Sonsuz diye aşk mı olur

Tenine bulduğun aşkın vergisiz oluşuna
Mutluluğun bedava olduğuna
Yine her sabah aşka doğuşuna
Aşk olur işte olsunda
Sonsuz diye aşk mı olur

Ona her fırsatta bildir yakıştığını aşka
Her gizle gizli olan aşkı sevdasına
Bilinir mi ne zaman gelir tadı damağına
Belki solar solmaz içindeki kadına
Sonsuz diye aşk mı olur

Görkem Can Gündüz

Unutmuş sokak

Bir kaç gündür hiçbirşey yemediğini farkettim
Senden bir kaç kadeh içip sarhoş olduğumu
Ne pis küfürler hakettiğimi kahreden beni
Unuttuğumun semtin kurumuş sokakları

Eksik güneşin aydınlığını görmedim
Odamın pencereleri hep kapattım
Sadece yüreğimle düşünüyorum
Unuttuğum saçlarında kurumuş sokakları

Ne güzelde kokuyorlar ruhun hevesi gibi
Duymak var kokunu gözümle görmek
Şimdi kafamı koyduğum yalnızlığında
Şeni özlemek

Unuttuğum yaşları damlattın kurumuş sokakları

Görkem Can Gündüz

Yasak

Bulmak lazım hissi gecesine lafı
Görmek lazım en doğrusu bu hazzı
Belkisini unuttur dünya huzura ömür lazım
Ölmek için bile en az biri lazım

Nedeni kaybolmuş sokaklara aşk lazım
Ayrılığa kaybolmuş bir masal lazım
Geceye aya sabaha güneş lazım
Ölümsüz aşklara en az bir aşık lazım

Görkem Can Gündüz

Yastık Köşesi

Şimdi ezbere alınmış acılardan bir başkası
Yaştığın köşesinde kırılmış kalp kurumuş göz damlası
Hevesin öğrenmiş bu yaşta ihtiyar olmayı
Bir tarafı sen bir tarafı sensiz yastık köşesi

Hayatın acımasız olduğunu öğrenmiş genç
Tabi vurulmuş kalpte durmaz acısız o eş
Seçtiğin merhamete denk değil kabiliyet
Bir tarafı sen bir tarafı sensiz yastık köşesi

En ufak bir sızıda kaçtığın gönül
Vurulmuş derviş rotasız yola sermiş ömür
Düşe kalka bildirdi gönül söyletti yine
Bir tarafı sen bir tarafı sensiz yastık köşesi

Öğrendi aldanmayı aldanırmış vicdan
Sövdü aldatmayı söyledide insan
Hiç bir telafuz etmedi lisan
Bir tarafı sen bir tarafı sensiz yastık köşesi

Görkem Can Gündüz